
Obertura catalana

Autor:

Data de publicació: 23-09-2013

S'anomena catalana una coneguda obertura hipermoderna en el joc dels escacs, que pot ser considerada per les blanques com una barreja del gambit de dama i l'obertura de Réti.

L'obertura catalana és una obertura d'escacs semi-tancada. Es caracteritza pels tres moviments (en notació algebraica):

1.d4 Nf6 2.c4 e6 3.g3

Història

Quan el noble català. El comte Ermengol d'Urgell, llegà les seves peces d'escacs al convent de St. Giles, a prop de Nîmes, França, poc hauria pogut preveure que també feia un llegat per escacs. El testament del comte, que es pot datar al voltant de la nostra era. 1008. és la primera font europea que esmenta els escacs i, per tant, el joc apareix a la civilització occidental de Catalunya. Gairebé un mil·lenni més tard, el 1981. els jugadors d'escacs de la Seu d'Urgell, un petit poble del cor català situat a prop de l'actual frontera d'Espanya i Andorra, van commemorar aquest tros d'història dels escacs erigint un monument a la ciutat enregistrant les paraules del llegat. La nomenclatura dels escacs també va ser lenta, potser, per fer el seu "homenatge a Catalunya". Però no va ser fins el 1929 quan L'obertura catalana va rebre el seu nom. Els organitzadors del torneig de Barcelona d'aquell any van demanar a Tartakower que inventés una variació i l'anomenés a la regió. L'obertura catalana va convertir-se en un èxit: ha estat emprat per Alekhine. Botvinnik, Reshevsky. Smyslov. Korchoi, Karpov, Kasparov i un gran nombre d'altres mestres de rànkung. Ofereix a les blanques una alternativa dinàmica al Queen's Gambit i altres obertures de peons.

Creació

La idea de l'obertura és el fianchetto a l'ala del rei. Aquesta obertura va ser creada pel jugador d'escacs polonès Tartakower en un torneig celebrat a la ciutat catalana de Sitges en la dècada de 1920.

Pocs jugadors del món han jugat regularment al obertura catalana, tot i que molts s'hi han interessat. Un dels moments més recordats va succeir quan a Londres, el 1983, Garri Kaspàrov i Viktor Kortxnoi el van utilitzar regularment en la seva partida a les semifinals dels candidats, en el camí per decidir qui lluitaria contra Anatoli Kàrpov pel títol de campió del món. Un total de 5 dels 11 partits van tenir aquesta obertura.

El terme prové del torneig organitzat el 1929 a Barcelona, en el marc de l'Exposició Universal, quan se li va demanar a Tartakower que creés una nova variant en homenatge a la història única dels escacs a Catalunya.

Encara que s'havia utilitzat unes quantes vegades abans de que Tartakower l'utilitzés en el torneig. Sense anar massa lluny, en el joc Réti-Leonhardt de 1928 a Berlín, es va fer un intercanvi inicial gairebé idèntic.

L'obertura catalana (ECO E00-E09) és una de les millors maneres de jugar una obertura tancada. Consisteix en el fianchetto de l'Alfil en g2, independentment de si las negres juga 1.... d5 o 1.... El cf6. És per això que pot ser més correcte anomenar-lo sistema català, encara que el nom oficial sigui l'obertura catalana. No obstant això, Cf6 i d5 s'han de fer en un moment o altre.

La història de l'obertura catalana és ben coneguda: Amb motiu de l'Exposició Internacional de 1929, celebrada a Barcelona, es va organitzar un torneig internacional d'escacs, al qual van assistir la majoria dels grans jugadors de l'època. Un dels seus organitzadors, Francesc Armengol, volia que hi hagués una obertura o una defensa en els escacs que es pogués anomenar catalana. Així, va convocar un concurs perquè algun jugador d'escacs inventés una nova obertura; No importava quin tipus. El concurs va ser guanyat pel GM polonès Savielly Tartákov, que es va embutxacar les 150 pessetes de l'època.

La idea fonamental és atacar el centre i el flanc de la Reina amb el fianchetto de l'Alfil de la caixa blanca. El desavantatge és que des de la tercera jugada se sap el que el contrari vol jugar, i es prenen mesures en contra d'ell. Ha estat interpretat per diversos grans mestres

Línia principal Obertura 1. D4 Nf6 (A prop de Nf6) 2.c4 e6 3. g3 i sol passar amb 3. .. D5 4. Ag2 i després:

4. ... Ae7 5.Nf3 0-0 6.0-0 Cbd77.Nc3 c6 8.Dd37.Dc2 c68.Td1 b6 9.a48.b3 b6 9.Td1 Ab7 10.Nc3 b58.Cbd2 b6 9.b3 a5 10.Ab2 Aa64. ... Dxc4 (pel·len)5.Da4+ Cbd7 6.Dxc4 a6 7.Dc25.Cf3 Ae7

Referències

Escacs

Obertura als escacs

Obertura oberta

Obertura tancada

Obertura semio oberta

Obertura irregular

Notació algebraica

Bibliogràfica:

El contingut d'aquest article incorpora material d'una entrada a l'Enciclopèdia Lliure Universal, publicada en castellà sota la llicència Creative Commons Share-Equal 3.0.

Vegeu també

Control d'autoritats

Dades de

projectes de

Wikimedia:

Identificadors Q1138488 GND : 4120551-0